

มณฑาดอย

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Magnolia hodgsonii* (Hook.f. & Thomson) H.Keng

วงศ์ : MAGNOLIACEAE

ชื่ออื่น : จำปีป่า (ภาคกลาง) ตองแจ้ง (เชียงใหม่) บุนหา บุนหาดอย บุนหาหลวง (ภาคเหนือ)

ลักษณะทั่วไป : ต้น ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูง 8-15 เมตร มีใบเฉพาะบริเวณปลายกิ่ง ทรงพุ่มทึบ เปลือกต้นหนา กลิ่นฉุนเฉพาะตัว ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับรอบกิ่ง รูปขอบขนานแกมรูปไข่กลับ ยาว 20-45 เซนติเมตร ขอบใบเป็นคลื่น แผ่นใบหนาแข็งกรอบ เส้นใบย่อยเป็นร่องเด่นชัด ดอก ดอกเดี่ยว ออกที่ปลายยอด สีขาว กลีบหนาแข็ง น้ำหนัก 9 กลีบ เมื่อบานเต็มที่เส้นผ่าศูนย์กลาง 6-8 เซนติเมตร ติดดอก เมษายน โรยเมื่อดอกบาน 2 วัน กลิ่นหอมแรงช่วงใกล้ค่ำและช่วงเช้า ผล รูปรี ยาว 10-12 เซนติเมตร มีเมล็ดจำนวนมาก สีแดงเข้ม

สภาพนิเวศ : กลางแจ้ง ร่มรำไร

สภาพนิเวศวิทยา : มีการกระจายพันธุ์ในป่าดิบเขาและป่าดิบชื้น ตามริมลำธาร และในหุบเขา ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 660-1,300 เมตร เมื่ออากาศเย็นจะออกดอกคดและดอกใหญ่

การกระจายพันธุ์ : ทวีปเอเชีย

ถิ่นกำเนิด : ถิ่นกำเนิดในภาคใต้ของเทศจีน ตอนเหนือของพม่าและอินเดีย เนปาล ภูฏาน และประเทศไทย

การขยายพันธุ์ : เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง

ประโยชน์ : พืชประดับ ปลูกประดับสถานที่

